

менни укрепления. — Задача до висша степень трудна, въ която се изисква крайно напряжение на физически и нравственни сили.

По распорежданието на Криденера, на истокъ отъ с. Вубе до стръмнинитѣ въ валока на с. Ермини, насъкоро били нахвргани настъпи и поставени 40 ордия.

Въ ч. 4 сутренята ордията загръмѣли, сѫщо и отъ турска страна и боя се почнала.

Ген. Шилдеръ-Шулднеръ който държалъ при с. Дебо една боева линия съ два баталиона отъ Волинскій полкъ и съ двѣ батареи, а третия баталионъ отъ този полкъ служилъ за резервъ, веднага почнало обходно движение срещо дѣсния турски флангъ; а ген. майоръ Кнерлингъ съ 17-и пѣх. Архангелогородскій полкъ, една батарея и полусотня кубански казаци, отпрашенъ да завземе с. Градешци и послѣ да се опложи срещо дѣсния турски флангъ.

Артилерийския огнь отъ двѣтѣ страни постепенно се развидалъ, но въ ч. около 7 русситѣ като се убѣдили че стрѣлбата имъ срещо разновиднитѣ турски ордия, малка или никаква полза нѣма да принесе, тѣ почнали да нападатъ съ щикове и една слѣдѣ друга петъ турски позиции взели, а турцитѣ чрѣзъ моста на р. Осма отстѫпили въ Джурно-село. Друго разнебитено отдѣление изново се помѣжчило да нападне на вологодците и козловците, като заловило нова позиция въ воденицата при с. Чиракъ. Тукъ обаче, втората стрѣлкова рота отъ Козловскій полкъ съ викове „ура“, хвърлила се напредъ и безъ вистрѣль изгонила турцитѣ отъ воденицата, а два баталиона козловци, въ това врѣме заняли и Джурно-Село, прогонили турцитѣ, заловили и втория мостъ на р. Осма, по който се съединили и други части отъ войската.

Загубите до това врѣме на русситѣ, били съвсѣмъ незначителни, нѣ колкото наблизавали къмъ Никополь, толкозъ повечъ се увеличавали, защото, освѣнъ честитѣ укрепления, и самата мѣстностъ благоприятствовала на турцитѣ. При вѣскачването по стрѣмнитѣ височини, русситѣ единъ върху други падали отъ турскитѣ коршуми. Когато вологодците отъ 1-ї баталионъ който билъ разнебитенъ, намѣрили врѣме за единъ кратъкъ отджхъ и генералъ Богаевичъ поискъ да устрои нѣщо отъ остаткитѣ му, нѣ на лице старши офицери не се указали, така сѫщо и въ други части, не само баталионни нѣ и ротни командири не останали — едни ранени а други убити.